

frihed for de i § 22, nr. 3 b, omhandlede personer (danske statsborgere, ansatte ved fremmed magts herværende gesandtskab). Disse omfattes derfor ikke af den foreslåede bestemmelse, der på dette punkt betyder en klargøring i forhold til kommissionsudkastet.

Til § 81.

I paragraffen gives regler om sambeskatning af familiemedlemmer, svarende til reglerne i §§ 23 og 24 vedrørende indkomstbeskatningen, hvorfor man skal henvise til bemærkningerne til disse paragraffer.

Formueskattepligtens indtræden og ophør.

Til § 82.

I denne og de følgende paragraffer til og med § 86 indeholdes reglerne for formueskattepligtens indtræden og ophør. Bestemmelserne knytter sig til de bestemmelser, som i §§ 25—30 er givet for indkomstskattepligtens indtræden og ophør og giver kun anledning til bemærkninger, forsåvidt det på grund af formuebeskatningens karakter har været nødvendigt at give særlige bestemmelser med hensyn til denne, medens der iøvrigt om disse regler kan henvises til bemærkningerne til de nævnte paragraffer.

Af bestemmelsen i stk. 1 følger, at den skattepligtige formue ved den første ansættelse af en tilflytter fra udlandet skal opgøres efter forholdene på datoen umiddelbart før skattepligtens indtræden. Ved formueansættelsen for det følgende skatteår skal samme dato lægges til grund, medmindre skattepligten er indtrådt før det normale tidspunkt for formueopgørelsen, nemlig den forud for skatteåret liggende 31. december; er dette sidste tilfældet, er det naturligt som foreslået at anvende den sidstnævnte dato som opgørelsesdag. Reglen afviger fra kommissionsudkastet, hvorefter formuen, sålænge en anslået fremtidig årsindkomst skal danne grundlag for indkomstansættelsen, skal ansættes efter forholdene den nærmest forud for skatteansættelsen liggende 1. januar. Det er formentlig en fordel ved den her foreslåede regel, at der ikke vil kunne blive tale

om, at en dato, der ligger måske lang tid forinden skattepligtens indtræden her i landet, benyttes som opgørelsesdag ved formueansættelsen.

Til § 83.

Reglerne i denne paragraf betegner for formuebeskatningens vedkommende en gennemførelse af samme principper, som er lagt til grund ved indkomstbeskatningen, jfr. § 27. Også her består den selvstændige skattepligt for den kvinde, der indgår ægteskab (i modsætning til, hvad der er foreslået i kommissionsudkastet) til skatteårets udgang, og der gives på lignende måde som ved indkomstbeskatningen adgang til at begære ansættelsen nedsat, såfremt ægteskabets indgåelse medfører udskiftning af en del af formuen eller bortfald af personlige rettigheder.

Til § 84.

Bestemmelserne tilsigter en rimelig fordeling af formueskattepligten i tilfælde af skilsmisse, separation eller faktisk adskillelse. Om en fordeling af formueskattepligten indeholder den nugældende lovgivning ingen bestemmelser. I tilfælde af faktisk adskillelse, separation eller skilsmisse vedbliver mandens skattepligt nu med hensyn til ægtefællernes samlede formue at bestå indtil udgangen af det skatteår, i hvilket samlivet eller ægteskabet er ophævet, og først fra begyndelsen af det efterfølgende skatteår bliver hustruen selvstændig ansat til formueskat. De herved opståede resultater kan i enkelte tilfælde virke meget urimelige, og man har da også set, at ægtefællerne i deres indbyrdes mellemværende træffer aftale om en rimelig fordeling af skattebyrden, ligesom det ved dom er fastslået, at manden hos hustruen kan kræve en forholdsmæssig del af skatten refunderet.

I overensstemmelse med kommissionsudkastet går de for separations- og skilsmissetilfælde foreslåede regler i stk. 1 ud på, at ægtefællerne, når separationen eller skilsmissen er i orden, med virkning fra begyndelsen af den følgende måned ansættes selvstændigt til formueskat, således at manden ansættes på grundlag af det i den sidst foretagne opgørelse til formueskattesvarelse fremkomne formuebeløb og i dette beløb